

1162.

Z Hutiska.

Volně.

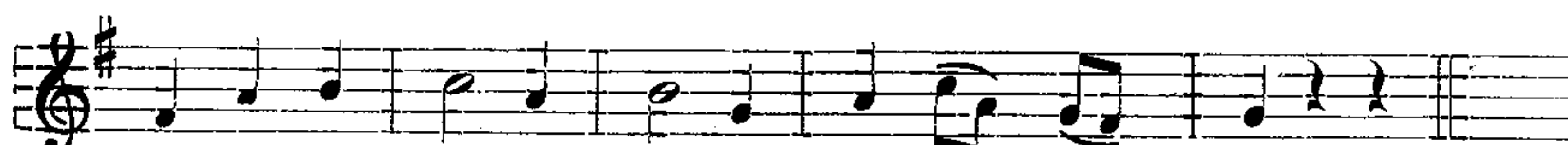
Hrajte mně, trubte mně ho-ry, ho-ry, ho-ry le - sy,

že mně na Hu-tis-ku již nic, již nic víc ně - tě - ší,

tě - ši - lo mne, již ne - bu - de bu-de mne

tě - ši - ti za - se, za - se někde jin - de.

Hrajte mně, trubte mně hory, hory, hory lesy,
že mně na Hutisku již již nic, již nic víc netěší
těšilo mne, již nebude,
bude mne těšiti zase, zase někde jinde.

Již se ten chodníček, již se, již se, zarostává,
již mne ten syneček, již mne, již mne zanechává,
když mne nechce, nechť mne nechá,
však já se neprosím takového falešníka.

Troubili, troubili, mile, mile, mile bylo,
syneček vandroval, ještě, ještě se nednilo
Troubili marš, loučili nás,
neplač Ty má milá, přijdu, přijdu já z vojny zas.

1163.

Z Nedašové Lhoty.

Daj si sy - neč-ku, daj si za-hrát, šak sa ti ši - je

v Br-ně ká-bát, ko - šu - len - ka na Šternber-ku, to je vše-cko

pro mi-len - ku.